

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 153

гр. Перник, 09 юли 2014 г.

Административен съд Перник, в закрито съдебно заседание проведено на девети юли през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

При секретаря, като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 491 по описа за 2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба от С.П.С., в качеството му на наследник на П. С. *** против отказ на МКВП при МС, формиран в приложение № 2 по т.5 към протокол № 1 от 11.02.2013г. по т. 2940. С оспорения акт е отказано предоставяне на възстановителна помощ на г-н Л. по реда на ПОД на МКВП при МС за недвижим имот, пострадал от земетресението на 22.05.2012г.. С жалбата се иска отказът да бъде отменен, като по същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение в размера определен от общинската комисия.

Настоящия състав след като се запозна с материалите по делото, намира, че жалбата е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане. Доводите за това са следните:

Производството пред Административен съд Перник е образувано по жалба на С.П.С., в качеството му на наследник на П. С. *** против обективизиран в приложение № 2 по т.5 към протокол № 1 от 11.02.2013г. по т. 2940 отказ на МКВП при МС да предостави възстановителна помощ на П. С. Л. за негов недвижим имот, находящ се в гр. ***. По силата на този административен акт е било отказано отпускането на възстановителна помощ по реда на Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет на г-н Л.

От удостоверение за наследници изх. № 329 от 18.02.2013г. се установява, че П. С. Л. е починал на 15.02.2013г. и е оставил като негов наследник и настоящия жалбоподател.

Според разбиранията на настоящия състав правото на възстановителна помощ е лично право, което е ненаследимо и се е погасило със смъртта на титуляра. Наследяване на правото на възстановителна помощ при условията и по реда на Закона за защита при бедствия е недопустимо. Съгласно чл. 55, ал. 1 от ЗЗБ подпомагането и възстановяването при бедствие включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица, а според чл. 26, ал. 2 от правилника "пострадалите лица" са собствениците на законно построени и единствени жилища или лицата, които имат учредено вещно право на ползване на тези жилища. Целите и задачите на закона при бедствия, прокламирани с разпоредбата на чл. 1, касаят осигуряване защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия, както и на самата идея за обществена солидарност и подкрепа на граждани реално пострадали от непредвидимото природно бедствие. С оглед спецификата на дейността, ангажираният обществен ресурс и въведените условия и предпоставки за предоставяне на възстановителна помощ, законодателят е установил лимитативно кръга лица, имащи право да претендират съответните помощи-възстановителна, неотложна в чл. 26, ал. 2 от правилника във вр. с чл. 55, ал. 5 от ЗЗБ. Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет, издаден по делегация от чл. 54,

ал. 6 на закона, регламентира условията и реда за предоставяне на възстановителна помощ, като също императивно определя чрез нормата на чл. 26, ал. 2, кои лица имат право на такива помощи. Общият критерий, обединяващ субектите, в полза на които възниква материалното право на държавно подпомагане чрез предоставяне на помощи в пари, респ. в материали е свързан с невъзможност същите самостоятелно да осигурят за себе си минимално необходимите битови условия за живеене в техен собствен и единствен жилищен имот. Субективното право на този вид помощ е уредено с оглед личността на подпомаганото лице, поради което то не се наследява. Материалното правоотношение по ЗЗБ и правилника възниква между лицето, което има право на социално подпомагане и Държавата - адресат на задължението да го предостави при наличие на условията и предпоставките за това. Със смъртта на нуждаещото се от подпомагане лице се погасява и задължението, което Държавата има към конкретен свой пострадал гражданин. Наследниците на починалата страна могат да я заместят само в случаите, когато засегнатото или признатото с обжалвания административен акт материално право е наследимо. Разглежданият случай е изключение от това правило, т. к. правоотношението, възникнало по повод упражняване на дейността на Държавата по подпомагане е в пряка зависимост от личността на нуждаещото се лице, поради което не може да бъде предмет на общо правоприемство. А след като материалното правоприемство е изключено, не възниква и процесуално правоприемство по висящи, респ. бъдещи дела на наследодателя.

С оглед изложеното подадената от ненадлежна страна, жалба е процесуално недопустима и следва да се остави без разглеждане, а съдебното производство да се прекрати.

Водим от горното, и на основание чл. 159, т. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя без разглеждане жалбата на С.П.С., в качеството му на наследник на П.С. *** против отказ на МКВП при МС, формиран в приложение № 2 по т.5 към протокол № 1 от 11.02.2013г. по т. 2940.

Прекратява производството по АД № 491/2014г. по описа на Административен съд Перник.

Определението може да се обжалва чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/